

TROJSTVO - Psalam 8, 4-9;
Tragovi Božji po svoj zemlji

Boga nitko nikada nije vido, reći će sv. Ivan (1,18). Ali, tragovi njegove stvaralačke ruke svugdje su nazočni i uočljivi. To su i svjedočanstva što ih Bog daje o samome sebi svojim dobročinstvima dajući nam s neba kišna i plodonosna vremena i zasićujući srca naša jelom i veseljem (Dj 14, 17). Prateći te tragove doznajemo tko je i kakav je njihov tvorac. To je prirodna spoznaja Boga koja je na dohvat svakomu čovjeku. Sirah će reći: Svjetlo je svoje stavio u srca ljudi da im pokaže veličanstvo djela svojih (17,8).

O tome u Knjizi mudrosti čitamo: *Po naravi su glupi svi ljudi koji ne upознаše Boga, oni koji iz vidljivih ljepota ne mogu upoznati onoga koji jest. Nisu kadri upoznati umjetnika po djelima njegovim (13,1). Istu misao, samo na sebi svojstven način, razvija i sv. Pavao u poslanici Rimljanima: Što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im očitova. Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima vidi, tako te nemaju isprike (1,19-20).*

Diveći se ljepoti mjeseca i zvijezda, *djelu prstiju Božjih*, psalmist u današnjem otpjevnom psalmu uočava čovjeka kao vrhunac svega stvorenoga i vladara nad svim drugim djelima Božjim. Čovjek je malo manji od anđela, ili od samoga Boga, kako to uočavaju tumači svetopisamskih tekstova. Jer, stvoren je na sliku i priliku Božju i *pod njegove je noge sve podloženo: ... ovce i svakolika goveda, zvijeri poljske, ptice nebeske i ribe morske.* A sve je to nabrojeno da bi se naš duh potaknuo na ono što izražava današnji pripjev: *Gospodine, Bože naš, divno li je ime tvoje po svoj zemlji!*

Puninu takvoga Boga obznanio nam je *Jedinorođenac Bog koji je u krilu Očevu* (Iv 1,18), pa tko je vidio njega, vidio je i Oca koji ga posla (Iv 12, 44). A o tome nas je poučio i uputio nas u svu istinu Duh koji je po daru ljubavi razliven u srcima našim, kako slušamo u današnjim misnim čitanjima.

U tom svjetlu Ps 8 u današnjem misnom bogoslužju očituje se kao vjerska pouka o Bogu prenesena u pjesmu i zahvalnu molitvu. Zbog toga je često korišten u starozavjetnim i novozavjetnim molitvama i poukama. Evanđelisti bilježe da je Isus doslovno naveo njegov 3. r. da bi pred farizejima opravdao narod koji mu je klicao: *Čuješ li što ovi govore? Kaže im Isus: Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si pripravio hvalu?* (Mt 21,16). Poslanica Hebrejima navodi većinu današnjega otpjevnog psalma i primjenjuje na Isusa kao savršena čovjeka komu je nakon uskrsnuća sve podloženo (Usp: Heb 2,6-9). Time je usklik današnjeg psalma: *Sve podloži njegovim nogama*, postalo stvarnost, a ne iluzija ili puka želja.

Zbog svega rečenoga o ovom psalmu, papa Pavao VI. predao je tekst ovoga psalma astronautima Amstrongu i Aldrinu kad su u srpnju 1969. poletjeli u svemir da gledajući izbliza mjesec i zvijezde hvale Stvoritelja svega.

TIJELOVO - Psalm 110, 1-4;
Svećeništvo po redu Melkizedekovu

Na čitanje o Melkizedeku, kralju šalemskom i svećeniku Boga Svevišnjega, koji prinese kruh i vino kralju Davidu, nadovezuju se četiri prva retka Ps 110. koji nosi naslov "Mesija – kralj, svećenik, pobjednik". Upravo ta prva četiri retka ovoga psalma bila su predmetom raznolikih interpretacija. Najčešće je navođeni psalam u spisima Novoga zavjeta koji slijedi grčku verziju Septuaginte i primjenjuje ga na Mesiju i njegovo vječno svećeništvo pred Bogom po redu Melkizedekovu te prema tome prilagođava prijevod. Prema toj interpretaciji preuzet je i za otpjevni psalam na svetkovinu Tijelova. Uvršten u službenu večernju molitvu Latinske crkve, ovaj je psalam postao omiljela tema slavnihi glazbenika.

Isus je odgovorio židovskom sudskom vijeću prvim retkom ovoga psalma povezujući ga s Dn 7,19: *Odsada ćete gledati Sina čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim* (Mt,

26,64). I u jednoj raspravi s farizejima, Isus izriječkom navodi ovaj psalam: “Što mislite o Mesiji? Čiji je on sin?” Kažu mu: “Davidov.” A on će im: “Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli: Reče Gospodin Gospodinu mome: Sjedi mi zdesna, dok ne položim dušmane tvoje za podnožje tvojim nogama? Ako ga, dakle, David naziva Gospodinom, kako mu je sin?” (Mt 22, 41-45). Petar u govoru na Duhove navodi iste retke ovoga psalma (Dj 2,34). Poslanica Hebrejima u više navrata navodi ovaj psalam, a čitavo sedmo poglavlje te poslanice posvećeno je Velikom svećeniku po redu Melkizedekovu na temelju prvih redaka ovoga psalma. Sve je to odraz česte uporabe u prvoj kršćanskoj zajednici. (Usp: Heb 1,13; 5,6; 6,20; 7; Otk 19, 16).

Na svetkovinu Tijelova za nas je najzanimljivija primjena ovoga psalma pod vidom najave Kristova vječnog svećeništva i kraljevskog vladalaštva nad svim neprijateljima naroda Božjega. Kristovo svećeništvo nije udijeljeno “po redu Aronovu”, dakle, po tjelesnom rođenju, nego “po redu Melkizedekovu”. A Melkizedek, što prema Heb 7, 2 znači “kralj pravde”, predstavlja kraljevsko svećeništvo koje je postojalo usporedo s hramskim levitima. Bio je kralj Šalema, što je naziv za davni Jeruzalem. Kruh i vino što ih je Melkizedek prinio Abrahamu, Krist je preuzeo za znakove svoga prinosa i trajne nazočnosti među svojim. Poslanica Hebrejima vidi u tome savršeniju stvarnost: *Dokida se prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti ... a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu* (7, 18).

Njegovo sjedenje “s desna Bogu” doziva u pamet Kristovo posinovljenje u duhu Ps 2, 7: *Obznanjujem odluku Gospodnju: Gospodin mi reče: Ti si sin moj, danas te rodih. Time mu je predana sva vlast na nebu i na zemlji* (Mt 28, 18) i *njegovu kraljevanju neće biti kraja*, kako ispovijedamo u Vjeronanju i završavamo sve molitve.

DESETA KROZ GODINU “C” - Psalm 30, 2-6.11-13; *Bog spašava*

Prvo misno čitanje o ozdravljenju teško bolesna sina udovice koja je ugodila proroka Iliju izabrano je kao najava povratka u život sina jedinca udovice iz Naina u Lukinu evanđelju. Ta dva potresna događaja potakla su izbor Ps 30. koji nosi naslov: Jahve – spasitelj iz smrtne nevolje. Zbog toga je izabran i otpjev:

Veličam te, Gospodine, jer si me izbavio! Cijeli psalam, a osobito šest prvih redaka, intoniran je kao pohvalnica Bogu koji spašava one koji se nađu *na rubu groba*.

Lirski doživljaj ove zahvalnice prožet je životnim iskustvom u čemu krajnosti igraju važnu ulogu. Iskustvo nas uči da je život isprepleten trpljenjem i uživanjem, zdravljem i bolešću, srećom i nesrećom. Ipak nema mjesta očaju, jer *iz svih nas pogibli Gospodin izbavlja ... preokreće plač moj u igranje ... večer donese suze, a jutro klicanje*. Zbog toga je ovaj psalam pjesma nade što nas potiče da nikada ne očajavamo i potonemo u beznađu. A to je moguće samo ako ne računamo samo sa svojim silama nego se oslonimo na Gospodina koji nas izbavlja od svih pogibli.

Među krajnostima što ih doživljavamo u životu pojedinca i naroda, što je bilo nadahnuće tvorcu ovoga psalma, svakako je glavni ekstrem: smrt i život. Psalm je nastao u ambijentu nacionalne obnove izraelskog naroda za Makabejaca (2. st. prije Krista), nakon moralne i vjerničke iskvašenosti za kralja Atioha IV. Epifana. Za Makabejaca je obnovljen i ponovno svečano posvećen Hram i tom je prigodom pjevan ovaj psalam kao znak zahvale Bogu za povratak u život naroda koji je bio *na rubu groba i podzemlja*.

Upravo zbog činjenice da ovaj psalam opjeva prijelaz od smrti na život uvjetovao je da ga Crkva predlaže kao uskrсну pjesmu u molitvi časoslova na Veliki četvrtak, Veliku subotu i na večernjoj u četvrtak 1. tjedna gdje mu je stavljen naslov: *Zahvala za spas od smrti*. Upravo je tu, kao ideja vodilja, stavljena izreka glasovitoga duhovnog pisca iz 4. st. Ivana Kasijana što nas uvodi u kršćansko iščitavanje: *Krist nakon slavnog uskrsnuća zahvaljuje Ocu*. A u časoslovu se ostvaruje *otajstvena razmjena* prema riječima sv. Augustina: *Dok molimo časoslov, naši glasovi odzvanjaju u Kristu, a njegovi u nama*.

Našu otajstvenu povezanost s Kristom umrlim i uskrslim najbolje je izrazio sv. Pavao u Poslanici Kološanima 1,12sl.: *S radošću zahvaljujmo Ocu koji nas osposobi za dioništvo u baštini svetih u sujetlosti. On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha*. Sjedinimo s Kristom svoje glasove u zahvaljivanju Bogu riječima ovoga psalma koji u Kristu dobiva puno značenje.

SRCE ISUSOVO "C" - Psalam 23, 1-6;
Bržan pastir

Psalam 23. uvršten je kao otpjevni psalam na svetkovinu Presvetog Srca Isusova u nizu "C" kao poveznica starozavjetnog čitanja iz proroka Ezekijela o Bogu koji sam traži svoje ovce i Lukina odlomka o izgubljenoj ovcu za kojom traga bržan pastir. Time je zorno ocrtna nježna i brižljiva Božja ljubav prema nama. Isti je psalam predložen i za 16. nedjelju kroz godinu "B" kao odgovor na Jeremijin tekst o pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce i na Markov odlomak u kome se Isus *sažali nad mnoštvom jer bijahu kao ovce bez pastira*. Na oba spomenuta mjesta u misnom bogoslužju predstavljen je Bog koji se brine za svoje u duhu Ivanove definicije: *Bog je ljubav, i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu* (1 Iv 1,16).

Za današnju svetkovinu osobito je značajno uočiti Božju nježnu skrb za svoj narod osobito za slabe i zalutale. Otpjevni psalam je odjek Ezekijelova teksta koji nam prenosi Božju riječ: *Sâm ću potražiti ovce svoje i sâm ću ih pasti ...Potražit ću izgublenu, dovest natrag zalutalu, povit ću ranjenu, okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom – past ću ih pravedno!* Ako se tome pridoda Isusovo predstavljanje Oca u liku pastira koji ostavlja 99 ovaca u toru, a traga za jednom izgubljenom i umiruje se tek kad je pronađe te sav radostan nosi je na ramenima i poziva prijatelje da se raduju. I kao posljedica slijedi Isusova pouka: *Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednoga obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja* (Lk 15,7). I to je najdublji smisao i poruka svetkovine Srca Isusova, simbola sveukupne ljubavi što ju je Bog očitovao prema nama.

Zbog svega rečenoga, prvi su kršćani ovaj psalam pjevali za vrijeme obreda krštenja prateći novokrštenike nakon izlaska iz krsnog zdenca do mjesta pomazanja krizmom, a prije ulaska u crkvu i priključivanja kršćanskoj zajednici u euharistijskom slavlju. To je za novokrštenike bila veličanstvena molitva protkana dubinskom teologijom i mistikom: Krist je jedini pastir koji može učiniti da vjernik ne oskudijeva ni u čemu. Krist ga preporođa u krsnoj vodi, izlijeva na njega Duha Svetoga, pripravlja mu gozbu svoga tijela i krvi, štiti ga od vrata smrti i dovodi u očevu kuću u kraljevstvu nebeskom gdje ćemo se gostiti kroz svu vječnost (Usp. Lk 22,30).

JEDANAESTA KROZ GODINU "C" - Psalm 32, 1-2.5.7.11;
Grieh oprošten i krivnja pokrivena

Na prvo svetopisamsko čitanje iz Druge Samuelove knjige o Davidovu priznanju grijeha i prorokovoj objavi oproštenja nadovezuje se Ps 32. kojemu je u središtu priznanje grijeha i velikodušno oproštenje. Ta, već starozavjetna, objava milosrdnog Boga dobila je izrazitiju primjenu u Isusovu životu i naučavanju o čemu nas izvještava i poučava današnji odlomak iz Lukina evanđelja o slučaju javne grješnice kojoj je Isus opravdao oproštenje grijeha: *Oprošteni su joj grijesi mnogi jer je mnogo ljubila*. Psalm je ispjevao pobožan čovjek koji je osobno iskustvo grijeha i oproštenje te čitavu dramu koja se uz to obično povezuje. Od davnine se autorstvo pripisuje Davidu i njegovu iskustvu s grijehom i objavi oproštenja preko proroka Natana.

Kršćanska je predaja još od 6. st. ovaj psalam uvrstila među sedam pokorničkih psalama. Jedan životopisac sv. Augustina piše da je ovaj psalam bio osobito drag glasovitom hiponskom biskupu te ga je držao obješena iznad postelje i često u suzama molio. Luther se poziva na ovaj psalam u svome glasovitom komentaru poslanice Rimljanima tumačeći njegov prvi redak u smislu da je grijeh čovjekov samo "pokriven", a ne i izbrisan.

Za tumače su osobito zanimljiva tri glagola s početka psalma: otpustiti – pokriti – (ne)ubrojiti. Oko toga se vrti cjelokupno prikazivanje grijeha i oproštenja, ali i očituje darovana i milosrdna ljubav Božja, *hesed*. Zbog toga psalam završava optimističnim pozivom na radost i veselje što je u duhu središnje objave Boga saveza koja je izražena i u Lukinu evanđelju kad je Isus odgovorio farizejima i pismoznancima koji su mu prigovarali da prima grješnike i blaguje s njima: *Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenju. Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika, kojima ne treba obraćenja* (15, 7).

Ovaj je psalam omiljela tema pouke katekumena u davnom kršćanstvu. Tako Ćiril Jeruzalemski polazi od riječi ovoga psalma da bi pohvalio Božje milosrđe: *Bog je milosrdan i ne škrvari u svome praštanju ... Gomila tvojih grijeha neće nadvladati veličinu Božjega milosrđa: težina tvojih rana neće nadvisiti vještinu najvećega Liječnika: samo ako mu se s pouzdanjem poujeriš. Otkrij Liječniku svoju slaboću, svojim mu riječima izreci ono što*

reče David: *'Priznat ću Gospodinu koji je stalno preda mnom'. Tako ćeš postići da se ostvare druge njegove riječi: 'Ti si otpustio bezbožnosti moga srca'.*

Poslušajmo poruku današnjeg psalma, priznajmo grijeha i ne budimo tvrdokorni *kao konji i mazge bez razuma* niti se isprazno oholimo poput Isusova domaćina Šimuna. Tada ćemo moći s pravom klicati u čestitosti srca.

DVANAESTA KROZ GODINU "C" - Psalam 63, 2-9;
Čežnja za Bogom

Današnji otpjevni psalam pjesma je čežnje za Bogom i prebivanjem u njegovu Hramu što je vidljiv znak Božje nazočnosti među ljudima te sigurnosti i zaštite vjernicima. Istraživači procjenjuju da je ovaj psalam *pjesma duboke duhovnosti i poetičnosti* (Ravasi). Isus je svojim riječima i djelima pokazivao iznimno poštovanje prema Hramu i prije svoga javnog djelovanja isticao potrebu boravka *u onome što je Oca moga* (Lk 2,49). Ipak je uviđao da je hram od kamena samo prolazan znak koji smjera prema nerazorivom hramu: *Razvalite ovaj hram, i ja ću ga u tri dana podići ... Govorio je o hramu svoga tijela. Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiš se njegovi učenici da je to htio reći* (Iv 2, 19. 21). Učenicima je trebalo svjetlo Duha Svetoga da u tim riječima prepoznaju najavu Isusove smrti i "podizanja" nakon tri dana.

A to je isti onaj koga je navijestio prorok Zaharija u današnjem misnom prvom čitanju: *Gledat će Onoga koga su proboli ... Na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni*. Jedino pod vodstvom toga Duha mogao je Petar u svome Učitelju prepoznati *Krista, Pomazanika Božjega*, kako čitamo u današnjem evanđelju.

Čežnja za Bogom i boravkom u njegovu Hramu opjevana je u današnjem psalmu živim i upečatljivim slikama: žeđa – glad – sud Božji. U dijelu što je preuzet za današnji otpjevni psalam dominiraju dvije prve slike upotpunjene slikom zaštićenosti ptića u sjeni majčina krila. Čežnja za Bogom i žeđa u Palestini veoma je uvjerljiva usporedba. A osobito ako se prisjetimo da je tlo u Palestini najčešće *zemlja suha, žedna bezvodna*. Da su žeđa i voda što utažuje tu žeđ samo slike, pokazao je Isus u razgovoru sa Samarijankom na Jakovljevu zdencu: *Tko god pije*

te vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni (Iv 4, 13).

A susret s Bogom u Hramu uspoređen je s utaživanjem gladi ukusnim mesom što je znak svakog obilja, ali i najava nepropadljive nebeske hrane: *Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu (Iv 6,55-56).* Čeznja za intimnosti s Bogom pojačana je slikom radosna čovjeka koji poput ptića *kliče u sjeni krila*, a osobita bliskost s Bogom retkom: *Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži.* To opravdava pripjev preuzet iz današnjeg psalma: *Tebe žeda duša moja, Gospodine, Bože moj!* U tom se smislu u latinskom prijevodu navodi i izreka Grgura Nazijanskog: *Deus sitit sitiari = Bog žeda da bude žedan!*

ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA - Psalm 139, 1-3. 13-15; *Stvoren tako čudesno*

Na prvo misno čitanje iz Izaije, proroka koje naviješta Slugu Jahvina kojega je Bog *pozvao od krila materina*, nadovezuje se Psalm 139. "s kojim se ne može usporediti ni jedan drugi psalam po snazi osjećaja, raznolikosti figura i dubini smisla", kako je zapazio srednjovjekovni židovski komentator Ibn Ezra. Uza sve to što je to "veličanstvena, ali jako zahtjevna mudrosna pjesma" (anglikanski teolog Robinson), njezina bitna poruka jasno je uočljiva: Bog sve zna i sve može, a čovjek – iako *stvoren tako čudesno* - ne može se odijeliti od Boga.

Pojedini dijelovi ovoga psalma preuzeti su za bogoslužje svetkovine Rođenja sv. Ivana Krstitelja zbog 13. i 14. retka u kojima je kršćanska predaja prepoznala njegovu najavu i čudesno rođenje: *Satkao me u krilu majčinu ... Hvala ti što sam stvoren tako čudesno!* Ali i poruka ostalih dijelova psalma podudara se sa životom i djelovanjem Isusova prethodnika. U njima vjernik, koji trpi zbog progonstva i nepravde, molitvom ispovijeda živu vjeru u sveznanje, svenazočnost i svevladarstvo Boga saveza, iako su mu mu *nedokučivi naumi Božji i neprocjenjiv zbroj njihov.*

Tumači Svetoga pisma uočavaju tri dijela ovoga psalma. U prvom dijelu (r. 1-6) slavi se i veliča Božje sveznanje. *i znaš kada sjednem i kada ustanem ... hodam ili ležim, sve ti vidiš (2-3).* To se primjenjuje na Božje planove s ulogom Ivana Krstitelja, ali

se može, i treba, primjenjivati i na djelovanje svakoga od nas. Božjem pogledu ne promiče ni jedna naša misao, nakana, riječ ili djelo.

Drugi dio (r. 7-12) posvećen je Božjoj svenazočnosti kojoj čovjek kadikad želi umaći, ali uzalud. Taj dio psalma izostavljen je za današnju svetkovinu. Ali preuzima iz trećeg dijela ovoga psalma tri retka (13-15) da bi opjevao čovjeka *stvorena tako čudesno* (r. 14). Stvaranje čovjeka opisano je živim slikama lončara, kipara i tkalca koji oblikuju svoja djela i oblažu profinjenom odjećom. Opis je sličan Jobovu: *Tvoje me ruke sazdaše, oblikovaše cjelovitim ... Sjeti se, k'o glinu si me sazdao ... Nisi li mene k'o mlijeko ulio i učinio da se k'o sir zgrušam? Kožom si me i mesom odjenuo, kostima si me spleo i žilama* (10, 8-11).

Ivan je učio svoje učenike moliti i postiti, ali ih je bez trunka ljubomore prepustio onome “kome nije bio dostojan odriješiti remenje na obući” i koji će ih krstiti Duhom Svetim. To je putokaz i svima nama.

TRINAESTA KROZ GODINU “C” - Psalam 16, 1-2. 5-11;
Gospodin baština moja

Psalam 16. kao pjesma potpuna pouzdanja u Boga skladno povezuje prvo misno čitanje iz Prve knjige o kraljevima i odlomak iz Lukina evanđelja. U oba čitanja se govori o Božjem pozivu navjestiteljima kraljevstva Božjega. Prorok Ilija pomazuje Elizeja za proroka i on napušta obrađivanje očevine i dvanaest jarmova volova da bi se mogao u potpunosti posvetiti prenošenju Božjih poruka ljudima. Evanđelist prenosi Isusove riječi koje ocrtavaju njegovu osobu i djelo te daje upute svojim nasljedovateljima: *Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio ... Pusti neka mrtvi pokapaju svoj mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.*

Tvorac psalma levit je u Hramu kome je Jahve i baština i kalež. Drugim riječima rečeno, sve što posjeduje i što radi. To nam postaje jasnije ako se prisjetimo da pripadnici Levijeve plemena nisu imali dio kod razdiobe oranica i livada među plemenima izraelskim. Njihova je “baština” bila služba u Hramu, a uzdržavali su se doprinosima ostalih plemena. Gledano samo s materijalne strane, to je bilo nestalno i leviti su se oslanjali na Božju providnost i njegovu vjernost obećanjima.

Ovaj je psalam pjesma Bogu izvoru života i putokazu u taj život. Levit se oslanja na Božja obećanja o daru života koji ni *trulež groba* neće uništiti. Time se ispovijeda čvrsta vjera u život vječni. Zbog takve intoniranosti, ovaj će psalam postati omiljelo katehetsko sredstvo tumačenja i naviještanja otajstva uskrsnuća. Najprije Kristova, a potom i svih koji u Krista vjeruju. U glasovitom govoru na Duhove sv. Petar navodi drugi dio ovoga psalma, 8.-11. retka, s uskrsnom i kristološkom primjenom (Usp. Dj 2, 24-32). Isto čini i sv. Pavao koji kršćanima u Antiohiji doziva u pamet redak ovoga psalma: *Nećeš dati da Svetac tvoj ugleda trulež, ... David, pošto u svom naraštaju posluži volji Božjoj, preminu, pridruži se ocima svojim i vidje trulež, a Onaj koga Bog uskrisi ne vidje truleži* (Dj 13, 35-37).

Aktualizirajući ovaj psalam, Crkva ga predlaže u više navrata u molitvi časoslova: Velika subota, vazmeni utorak, prva večernja nedjelje 2. tjedna, večerje svakoga četvrtka.

U današnjem materijaliziranom svijetu u kome se više brige vodi o tome što i koliko čovjek posjeduje nego o kvaliteti života i brige za vječni život, česta molitva ovoga psalma može postati pravo osvježenje, nadahnuće i izazov za kvalitetnije prakticiranje života koji ni smrt ne može progutati.